

תת"ע (חיפה) 7062-07-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו אל היג'א

תת"ע (חיפה) 7062-07-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו אל היג'אשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 7062-07-24

מדינת ישראל

נגד

מחמוד אבו אל היג'א

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[28.12.2024]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

המדובר בהזמנה לדין שנמסרה לנאשם במעמד ביצוע העבירה ועליה מצוין במפורש מועד הדיון ותוצאות האפשריות. טענת הנאשם כי לא התייצב לדין עקב המצב הביטחוני אינה מבוססת, שעה שבאותם מועדים התקיימו דיונים בבית המשפט בחיפה. לכל הפחות היה על הנאשם לערוך בירור בטרם המועד ו/או להגיש בקשת דחיה מבעוד מועד. זאת לא עשה ואין לו להלין אלא על עצמו.

הדברים האמורים נכונים גם לגבי טענותיו הנוספות של הנאשם כי היה עסוק בלימודים למבחן. גם טענת הנאשם באשר לקיומו של עיוות דין, הנובע מכך שהוא אינו בעל הרכב, אינה מצדיקה הבקשה. עבירה של נהיגה בניגוד להודעת איסור שימוש היא עבירה מסוג אחריות קפידה. ר' רע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' אוחנה (25.6.07):

" לדידי, אין לקבל את ההבחנה שביצע בית המשפט המחוזי לעניין העבירה לפי סעיף 308 (ד). העבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, כמו גם העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות רבות נוספות בדיני התעבורה הן עבירות שתכליתן לקבוע את סטנדרט ההתנהגות של נוהג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו. הודעת אי שימוש ניתנת לרכב לפי סעיף 308 במצבים בהם הרכב עלול לסכן את התנועה או שלא נתמלאו בו תנאים שנקבעו לגביו בדין. דעתי היא כי הדרישה שהנוהג ברכב יהיה אחראי לבדוק האם הרכב בו הוא נוהג הוא תקין, שמיש ובעל הרשאה לנסוע בכבישים היא דרישה סבירה וראויה. וזאת יש לזכור: היום, שלא כמו בעת משטר ה'אחריות המוחלטת' ניתן לסתור את חזקת היסוד הנפשי, ולהראות כי הנדון עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה, הכל כאמור בסעיף 22 (ב) לחוק העונשין. דומה שכדי לעמוד בדרישה זו - כי בבירור קצר עם בעל הרכב. אין זו הטלת דרישה שאין הציבור יכול לעמוד בה. על כן, ואם תשמע דעתי, נחזיר על כנה את קביעת בית משפט השלום, ונקבע כי העבירה לפי סעיף 308 (ד) שצוטטה לעיל היא עבירה של אחריות קפידה ".
כן ר' רע"פ 4787/18 סאפי חג'אזי (28.6.18).

מעבר לטענת הנאשם כי אינו בעל הרכב, הנאשם לא הצביע על פעולות אחרות שעשה כדי למנוע את ביצוע העבירה. טענה זו אינה מבססת את ההגנה הנדרשת בהתאם לסעיף 22 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, לפיה "עשה כל שניתן למנוע את העבירה"; ומשכך לא ביסס חשש לעיוות דין.

בהיעדר סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם ובהיעדר חשש לעיוות דין, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו. זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.